

“मीठे बच्चे- उच्च भन्दा उच्च पद पाउनु छ भने यादको यात्रामा मस्त रहने गर- यही हो
रूहानी फाँसी, बुद्धि आफ्नो घरमा भुण्डिरहोस् ।”

प्रश्न:- जसको बुद्धिमा ज्ञानको धारणा हुँदैन, उनीहरूको निशानी के हुन्छ ?

उत्तर:- उनीहरू सानो-सानो कुरामा नाराज हुन्छन् । जसको बुद्धिमा जति ज्ञानको धारणा हुन्छ
त्यति नै उनीहरूलाई खुशी हुन्छ । अब दुनियाँ तल जानु नै छ, यसमा नोक्सान नै हुनु
छ- यदि बुद्धिमा यो ज्ञान रत्यो भने कहिले दुःखी हुँदैनन् । सदा खुशी रहन्छ ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूप्रति रूहानी बाबाले बसेर सम्भाउनुहुन्छ । बच्चाहरूले
सम्भन्छन् उच्चभन्दा उच्च भगवान् भनिन्छ । आत्माको बुद्धियोग घरतर्फ जानुपर्छ । तर यस्तो
एउटा पनि मनुष्य यस दुनियाँमा छैन, जसलाई यो बुद्धिमा आउँछ । संन्यासीहरूले पनि ब्रह्मलाई घर
सम्भन्दैनन् । उनीहरूले त भन्छन् हामी ब्रह्ममा लीन हुन्छौं त्यसैले घर कहाँ भयो र । घरमा त
बसिन्छ । तिमी बच्चाहरूको बुद्धि वहाँ रहनुपर्छ । जसरी कोही फाँसीमा चढ्छन् नि । तिमी अब
रूहानी फाँसीमा चढेका छौ । भित्र छ- हामीलाई उच्चभन्दा उच्च बाबा आएर घर लैजानुहुन्छ ।
अब हामी घर जानु छ । उच्चभन्दा उच्च बाबाले हामीलाई उच्चभन्दा उच्च पद प्राप्त गराउनुहुन्छ ।
रावण राज्यमा सबै नीच छन् । देवताहरू उच्च, यहाँ नीच छन् । मनुष्यलाई उच्चताको बारेमा थाहै
छैन । उच्च देवताहरूलाई पनि नीचको थाहा रहँदैन । अहिले तिमीले बुझेका छौ- उच्चभन्दा उच्च
एक भगवान्लाई नै भनिन्छ । बुद्धि माथि गइहाल्छ । उहाँ हुनुहुन्छ नै परमधाममा रहनेवाला । यो
कसैले पनि बुझ्दैनन्- हामी आत्माहरू पनि वहाँको रहनेवाला हौं । यहाँ केवल पार्ट बजाउन
आउँछौं । यो कसैको ख्यालमा रहँदैन । आफ्नै कामकाजमा लागि रहन्छन् । अहिले बाबाले
सम्भाउनुहुन्छ- उच्चभन्दा उच्च तब बन्छौं जब यादको यात्रामा मस्त रहन्छौ । यादबाट नै उच्च
पद पाउनु छ । जुन ज्ञान तिमीलाई सिकाइन्छ, त्यो भुल्नु हुँदैन । सानो बच्चाहरूले पनि वर्णन
गर्छन् । बाँकी योगको कुरालाई बच्चाहरू बुझ्दैनन् । धेरै बच्चाहरू छन् जसले यादको यात्रालाई पूरा
रीतिले बुझ्दैनन् । हामी कति उच्चभन्दा उच्च जान्छौं । मूलवतन, सूक्ष्मवतन, स्थूलवतन.... ५ तत्त्व
यहाँ छन् । सूक्ष्मवतन, मूलवतनमा यी हुँदैनन् । यो ज्ञान बाबाले नै दिनुहुन्छ यसैले उहाँलाई ज्ञानको
सागर भनिन्छ । मनुष्यले सम्भन्छन्- धेरै शास्त्र आदि पढ्नु नै ज्ञान हो । कति पैसा कमाउँछन् ।
शास्त्र पढ्नेवालालाई कति मान मिल्छ । तर अब तिमीले सम्भन्छौ यसमा कुनै उचाई त छैन ।
उच्चभन्दा उच्च त एक भगवान् नै हुनुहुन्छ । उहाँद्वारा नै हामी उच्चभन्दा उच्च स्वर्गमा राज्य
गर्नेवाला बन्छौं । स्वर्ग के हो नर्क के हो ? ८४ को चक्र कसरी घुम्छ ? यो यस सृष्टिमा तिमी
बाहेक अरु कसैले जान्दैनन्, भनिदिन्छन्- यो सबै कल्पना हो । यस्ताको लागि बुझ्नु पर्छ- यो
हाम्रो कुलको होइन । निराश हुनुछैन । बुझिन्छ- यिनको पार्ट छैन, त्यसैले केही पनि बुझ्दैन ।
अहिले तिमी बच्चाहरूको शिर धेरै उच्च छ । जब तिमी उच्च दुनियाँमा हुन्छौ तब नीच दुनियाँलाई
जान्दैनौ । नीच दुनियाँकाले फेरि उच्च दुनियाँलाई जान्दैनन् । त्यसलाई भनिन्छ नै स्वर्ग ।
बेलायतीहरू स्वर्गमा नगए पनि नाम त लिन्छन्, हेभन, प्याराडाइज थियो । मुसलमानहरू पनि
बहिश्त भन्छन् । तर वहाँ कसरी गइन्छ यो कुरा उनीहरूलाई थाहा छैन । अहिले तिमीलाई कति

२०७२ मंसिर ०२ बुधवार १८-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन
समभ्रम मिल्छ, उच्चभन्दा उच्च बाबाले कति ज्ञान दिनुहुन्छ। यो ड्रामा कति अचम्मको बनेको छ।
जसले ड्रामाको रहस्यलाई जान्दैनन्, उनीहरूले कल्पना भनिदिन्छन्।

तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— यो त हो नै पतित दुनियाँ, यसैले पुकार्छन्— हे पतित-पावन आएर
हामीलाई पावन बनाउनुहोस्। बाबा भन्नुहुन्छ— हरेक ५ हजार वर्षपछि इतिहास दोहोरिन्छ। पुरानो
दुनियाँ सो नयाँ दुनियाँ बन्छ त्यसैले मलाई आउनुपर्छ। कल्प-कल्प आएर तिमी बच्चाहरूलाई
उच्चभन्दा उच्च बनाउँछु। पावनलाई उच्च र पतितलाई नीच भनिन्छ। यो दुनियाँ नयाँ पावन
थियो, अहिले त पतित छ। यी कुरा तिमीहरू मध्ये पनि बुझ्नेवाला नम्बरवार छन्। जसको बुद्धिमा
यी कुरा रहन्छन्, उनीहरू सदा खुशी रहन्छन्। बुद्धिमा छैन भने कसैले केही भन्यो, केही नोकसान
भयो भने निराश हुन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— अब यस नीच दुनियाँको अन्त्य हुनु छ। यो हो पुरानो
दुनियाँ। मनुष्य कति नीच बन्छन्। तर यो कसैले कहाँ सम्झन्छन्— हामी नीच हौं। भक्तहरू सधैं
शिर निहुराउँछन्, नीचको अगाडि शिर कहाँ झुकाइन्छ र। पवित्रको अगाडि नै शिर निहुराइन्छ।
सत्ययुगमा कहिले पनि यस्तो हुँदैन। भक्तले नै यस्तो गर्छन्। बाबाले त यस्तो भन्नुहुन्छ— शिर
झुकाएर चल। यो त पढाइ हो। ईश्वरीय विश्वविद्यालयमा तिमी पढिरहेका छौ। त्यसैले कति नशा
रहनुपर्छ। यस्तो होइन, केवल युनिभर्सिटीमा मात्र नशा रहोस्, घरमा उत्रियोस्। घरमा पनि नशा
रहनुपर्छ। यहाँ त तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— शिवबाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ। यिनले त भन्छन्—
म कहाँ ज्ञानको सागर हुँ र। यी बाबा पनि ज्ञानको सागर होइनन्। सागरबाट नदी निक्लिन्छ नि।
सागर त एउटै छ। ब्रह्मपुत्रा सबैभन्दा ठूलो नदी हो। धेरै ठूला स्टीमर आउँछन्। नदीहरू त बाहिर
पनि धेरै छन्। पतित-पावनी गंगा यस्तो केवल यहाँ नै भन्छन्। बाहिर कुनै पनि नदीलाई यस्तो
भन्दैनन्। पतित-पावनी नदी भयो भने त गुरुको पनि आवश्यकता रहँदैन। नदीहरूमा, तलाउहरूमा
कति भड्किन्छन्। कहीं त तलाउहरू यति गन्दा हुन्छन्, कुरै नगर। त्यसको माटो उठाएर
दलिरहन्छन्। अब बुद्धिमा आएको छ— यी सबै तल उत्रने मार्ग हुन्। उनीहरू कति प्रेमले जान्छन्।
अब तिमीले बुझेका छौ— यस ज्ञानले हाम्रो आँखा नै खुल्यो। तिम्रो ज्ञानको तेस्रो नेत्र खुलेको छ।
आत्मालाई तेस्रो नेत्र मिल्छ, यसैले त्रिकालदर्शी भन्छन्। तीनै कालको ज्ञान आत्मामा आउँछ।
आत्मा त बिन्दु छ, त्यसमा नेत्र कसरी हुन सक्छ। यी सबै बुझ्ने कुरा हुन्। ज्ञानको तेस्रो नेत्रले
तिमी त्रिकालदर्शी, त्रिलोकीनाथ बन्छौ। नास्तिकबाट आस्तिक बन्छौ। पहिले तिमी रचयिता र
रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दैनथ्यौ। अहिले बाबाद्वारा रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जानेर
तिमीलाई वर्सा मिलिरहेको छ। यो ज्ञान हो नि। इतिहास-भूगोल पनि हो, हिसाब-किताब छ नि।
चलाख बच्चाहरू हिसाब गरोस्, हामी कति जन्म लिन्छौं, यस हिसाबले अरू धर्म मान्नेको कति जन्म
हुन सक्छ। तर बाबा भन्नुहुन्छ— यी सबै कुरामा बढी टाउको दुखाउने आवश्यकता छैन। समय
खेर जान्छ। यहाँ त सबै भुल्नु छ। यो सुनाउने आवश्यकता छैन। तिमीले त रचयिता बाबाको
पहिचान दिन्छौ, जसलाई कसैले जान्दैनन्। शिवबाबा यहाँ नै आउनुहुन्छ। अवश्य केही गरेर
जानुहुन्छ त्यसैले त जयन्ती मनाउँछन्। गान्धी अथवा कुनै साधु आदि थिए, उनीहरूको टिकट
बनाइरहन्छन्। परिवार नियोजनको पनि टिकट बनाउँछन्। अहिले तिमीलाई त नशा छ— हामी त
पाण्डव गभर्मेन्ट हौं। सर्वशक्तिमान् बाबाको गभर्मेन्ट हौं। तिम्रो यो प्रतीक (कोट अफ आर्म) हो।
अरू कसैले यसलाई जान्दै जान्दैनन्। तिमीले बुझेका छौ— विनाशकाले प्रीत बुद्धि हाम्रो नै छ।

२०७२ मंसिर ०२ बुधवार १८-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

बाबालाई हामी धेरै याद गर्छौं। बाबालाई याद गर्दा गर्दै प्रेममा आँसु नै आउँछन्। बाबा, हजुरले हामीलाई आधाकल्पको लागि सबै दुःखबाट दूर गरिदिनुहुन्छ। अरू कुनै गुरु वा मित्र-सम्बन्धी आदिलाई याद गर्नुपर्ने आवश्यकता छैन। एक बाबालाई नै याद गर। बिहानको समय धेरै राम्रो हुन्छ। बाबा! हजुरको त धेरै कमाल छ। हरेक ५ हजार वर्षपछि हजुरले हामीलाई जगाउनुहुन्छ। सबै मनुष्य मात्र कुम्भकर्णको आसुरी निद्रामा सुतेका छन् अर्थात् अज्ञान अन्धकारमा छन्। अहिले तिमीले बुझेका छौ— भारतवर्षको प्राचीन योग त यो हो, बाँकी जति पनि हठयोग आदि सिकाउँछन् तिनीहरू सबै हुन् एक्सरसाइज, शरीरलाई तन्दुरस्त राख्नको लागि। अहिले तिम्रो बुद्धिमा सारा ज्ञान छ त्यसैले खुशी रहन्छ। यहाँ आउँछौ, जानेका छौ— बाबाले रिफ्रेश गर्नुहुन्छ। कोही त यहाँ रिफ्रेश भएर बाहिर निक्लिन्छन्, त्यो नशा खतम हुन्छ। नम्बरवार त छन् नि। बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— यो हो पतित दुनियाँ। बोलाउँछन् पनि— हे पतित-पावन आउनुहोस् तर आफूलाई पतित कहाँ मान्छन् र यसैले पाप धुन जान्छन्। तर शरीरलाई पाप कहाँ लाग्छ र। बाबाले त आएर तिमीलाई पावन बनाउनुहुन्छ र भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर्नु भन्ने विकर्म विनाश हुन्छन्। यो ज्ञान अहिले तिमीलाई मिल्छ। दुनियाँ स्वर्ग थियो, अहिले नर्क बनेको छ। तिमी बच्चाहरू त अहिले संगममा छौ। कोही विकारमा गिर्छन् भन्ने फेल हुन्छन्, मानौ नर्कमा गिर्न पुग्छन्। ५ तल्लाबाट गिर्न पुग्छन्, फेरि १०० गुना सजाय खानुपर्छ। त्यसैले बाबाले सम्झाउनु हुन्छ दुनियाँ कति उच्च थियो, अहिले कति नीच छ। अहिले तिमी कति समझदार बन्छौ। मनुष्य त कति बेसमझ छन्। बाबाले तिमीलाई यहाँ कति नशा चढाउनुहुन्छ, फेरि बाहिर निस्केपछि नशा कम हुन्छ, खुशी उड्छ। विद्यार्थीले कुनै ठूलो परीक्षा पास गर्छन् भन्ने नशा कम हुन्छ र? पढेर पास हुन्छन् अनि गएर के-के बन्छन्। अहिले हेर! दुनियाँको के हालत छ। तिमीलाई उच्चभन्दा उच्च बाबाले आएर पढाउनुहुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ पनि निराकार। तिमी आत्माहरू पनि निराकार हो। यहाँ पार्ट खेलन आएका हो। यो ड्रामाको रहस्य बाबाले नै आएर सम्झाउनुहुन्छ। यस सृष्टि चक्रलाई ड्रामा पनि भनिन्छ। त्यस नाटकमा त कोही बिरामी भयो भन्ने निक्लिन्छ। यो हो बेहदको नाटक। यथार्थ रीति तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ। तिमीले जान्दछौ— हामी यहाँ पार्ट खेलन आउँछौं। हामी बेहदका कलाकार हौं। यहाँ शरीर लिएर पार्ट खेल्छौं। बाबा आउनु भएको छ— यो सबै बुद्धिमा हुनुपर्छ। बेहदको ड्रामा बुद्धिमा राम्रोसँग रहनुपर्छ। बेहद विश्वको बादशाही मिल्छ यसैले त्यसको लागि पुरुषार्थ पनि यस्तै राम्रो गर्नुपर्छ नि। गृहस्थ व्यवहारमा पनि बस तर पवित्र बन। बेलायतमा पनि यस्ता वृद्धहरू धेरै छन् जसले साथ निभाउको लागि, सम्हाल गर्नको विवाह गर्छन्.....। फेरि उसैको नाममा दिन्छन्। केही उसलाई, केही चेरिटीलाई दिन्छन्। विकारको कुरा रहँदैन। आशिक-माशुक पनि विकारको लागि आसक्त हुँदैनन्। केवल शरीरको प्यार रहन्छ। तिमीहरू रूहानी आशिकले पनि एक माशुकलाई याद गर्छौं। सबै आशिकहरूको एक माशुक हुनुहुन्छ। सबैले एकलाई नै याद गर्छन्। उहाँ कति शोभनीय हुनुहुन्छ। आत्मा गोरो हुन्छ नि। उहाँ हुनुहुन्छ सदा गोरो। तिमी त कालो बनेका छौ। तिमीलाई उहाँले कालोबाट गोरो बनाउनुहुन्छ। यो तिमीले जान्दछौ— बाबाले हामीलाई कालोबाट गोरो बनाउनुहुन्छ। यहाँ धेरै छन्, थाहा छैन कुन-कुन ख्यालमा बसिरहन्छन्। विद्यालयमा पनि यस्तो हुन्छ— बस्दा-बस्दै बुद्धि कहिले सिनेमा, कहिले साथी तर्फ जान्छ। सतसङ्गमा पनि यस्तो हुन्छ। यहाँ पनि यस्तै छ। बुद्धिमा बस्दैन भन्ने नशा पनि

२०७२ मंसिर ०२ बुधवार १८-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन चढ्दैन्, धारणा नै हुँदैन् ताकि अरूलाई गराउन सकियोस् । धेरै बच्चीहरू आउँछन्, जसको सेवामा लाग्ने दिल हुन्छ तर सानो-सानो बच्चाहरू छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— बच्चाहरूको सम्हाल गर्नको लागि कुनै मातालाई राख । यिनीहरूले त धेरैको कल्याण गर्नेछन् । होसियार छन् भने किन सेवामा नलाग्ने । ५-६ बच्चाहरूलाई सम्हाल्नको लागि कुनै मातालाई राख । यी माताहरूको अब पालो छ नि । नशा धेरै रहनुपर्छ । पछि गएर हुनेछ, पुरुषहरूले देख्नेछन्— मेरो स्त्रीले त संन्यासीहरूलाई पनि जितिन् । यी माताहरूले लौकिक र पारलौकिकको नाम प्रख्यात गरेर देखाउनेछन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) तिमीले बुद्धिद्वारा सबै कुरा भुल्नु छ । जुन कुरामा समय खेर जान्छ, त्यो सुन्ने-सुनाउने आवश्यकता छैन ।
- २) पढाइको समयमा बुद्धियोग एक बाबासँग लागि रहोस्, बुद्धि कतै पनि भड्किनु हुँदैन । निराकार बाबाले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ— यो नशामा रहनु छ ।

वरदानः— मायाजित, विजयी बन्नुको साथै सर्व खजानाको विधातामाथि उपकारी भव

अहिलेसम्म स्व कल्याणमा धेरै समय गइरहेको छ । अब पर उपकारी बन । मायाजित, विजयी बन्नुको साथै सबै खजानाको विधाता बन अर्थात् हरेक खजानालाई कार्यमा लगाऊ । खुशीको खजाना, शान्तिको खजाना, शक्तिहरूको खजाना, ज्ञानको खजाना, गुणको खजाना, सहयोग दिने खजानालाई बाँड र बढाऊ । जब अहिले विधातापनको स्थितिको अनुभव गर्छौं अर्थात् परोपकारी बन्छौ तब अनेक जन्म विश्व राज्य अधिकारी बन्छौ ।

स्लोगनः— विश्व कल्याणकारी बन्नको लागि आफ्नो सर्व कमजोरीहरूलाई सदा कालको लागि बिदाई देऊ ।